

Till fots från Gäddede till Frankrike

Text: Ingemund Hägg

Det låter lite långt och kämpigt om man inte vet att Frankrike är en liten by i närheten av Olden i norra Jämtland.

Sommaren 1988 hade jag och Lars Engebeck vandrat från Klimpfjäll till Gäddede, utan att stöta på andra vandrare. Det blev samma sak när vi delvis genom Norge fortsatte söderut i augusti 1989.

I förträffliga *Fjällturer i Jämtland, Härjedalen och Dalarna* (STF 1953) föreslås tur 205 från Gäddede till Valsbyn via Hällingsåfallet, Munsvattnet och Bågvattnet. Vi tyckte dock att det skulle bli väl mycket skogsvandring, även efter

Valsjöbyn upp i Grubbdalen. Vi ville ha mer kalvfjäll och vid Muruån vände vi västerut och följde Muruakseln åt sydväst, över Hest och Kjölen. Fisklöyså fick vi vada. Det blev det enda vadstället där vi måste växla stövlarna mot vadarskor. Det är inte precis fråga om högfjäll och det högsta passet låg på 1100 meter. Ett stycke söder om Påljellet finns vid Gruntjärna stugor (låsta) och båtar. En otydlig stig för söderut till byn Sörli (kafé) vid sjön Lenglingen.

Att gå på landsväg brukar vi försöka undvika men det blev en mil utefter sjön till Inderdalsåa. Den kvällen satte vi upp

17

tältet vid Haugsætra, nu övergiven men som tydligt påminde om full aktivitet för inte så många år sedan genom bodar, redskap och öppen mark.

Efter Middagsfjellet följde mer svår- gången björk- och videterräng i kuperat landskap. Vi närmade oss gränsen mot Sverige och gick upp mellan Giebnie och Langvassklumpen. Grubbdalsån ser imponerande ut på kartan trots avsaknad av större tillflöden. Men det var lätt att ta sig över nästan torrskodd. I sydlig riktning vandrade vi upp i passet mellan Bielne och punkt 863 och kom upp på ca tusenmetersnivå. Vi var nu inne i Oldfjällen (i vid mening) och vandrade åt sydväst, norr om Åbervatnet förbi Klåmskenjaure med renstuga (låst). Den här delen av vår vandring var storslagen även om högsta toppen är under 1300 meter. Men samspelet mellan vackra sjöar och fjäll i natur utan leder var mycket tilltalande. Vi tog nu sydlig riktning parallellt med Stora Mølkvattnet och tog passet väster om Himmelraften ner till Korsvattnet och följde på rösad vinterled övre Oldsjön ned till bilvägen inte långt från Frankrike.

Vi gick i stort sett orösat - inga leder finns i områdena. Förutom landsväg vid Sörli kunde vi på några ställen utnyttja

stigar. Som sagt såg vi inga andra vandrare och heller inga samer eller andra näringsutövare. Någon påtaglig motorfordonstrafik såg vi inga spår av i naturen. Efter visst sökande gick det att hitta acceptabla tältplatser. Summa summarum en fin vandring.

Fjällklubbsnytt

nr 2 1990